

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 254. An & quando possit aut debeat Confessarius pœnitentem
absolvere sub conditione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

pœnitentia totaliter recesserunt : unusquisque secundum lumen sibi datum , Pœnitentiæ administret Sacramentum. S. Aug. & S. Th. 3. p. q. 80 a. 10 ad 3. ajunt, faciat unusquisque, quod secundum fidem suam pie credit esse faciendum : sed ut rectè fiat, precibus assiduis est à Deo impetrandum.

1769. Q. 254. An & quando possit aut debeat Confessarius pœnitentem absolvere sub conditione. R. Dixi l. 6. p. 1. à n. 78. an licitum sit conditionem, & qualem apponere formæ Sacramenti, quæ hic recoli debent. Ibidem n. 83. dixi, an sufficiat conditionem si apponatur, mente retineri. Hic adde seqq.

§. 1. Absolutio regulariter danda est absolute, ut colligitur ex dictis c. 6. p. 1. à nu. 128. ita quidem, ut Confessarius ordinariè absque justa causa sub conditione absolvens, secundum Castrop. & Stoz l. 2. n. 85. peccet mortaliter. Neque semper est justa causa, quia vel judicium Confessarii de dispositione pœnitentis est moraliter certum, vel probabile, vel dubium : Si certum, danda est absolute : si probabile vel dubium, communiter judicandum est in favorem pœnitentis, & resolvendum, quòd absolute sit danda, quia etiam in his dubiis melior est conditio possidentis, pœnitens autem factâ confessione acquisivit jus ad absolutionem, ergo illo privari non debet per subortum qualecumque dubium de dispositione. Si tamen Confessarius nequeat se resolvere sed pergat dubitare, si causa sit, cur absolvat, absolvere tantùm potest sub conditione, Sporer nu. 622. & alii.

1770. §. 2. Sub conditione danda est absolutio, quandoque est necessitas vel obligatio illius

lius dandæ, & periculum faciendi Sacramen-
tum nullum, si detur absolute: tales autem ca-
sus sunt varii, uti norant *Dicast.* d. 5. num. 81. &
Gormaz p. 2. n. 220. uti 1. si dubites, an pœni-
tens jam confessus habeat usum rationis suffi-
cientem ad peccandum. 2. Si dubites, an per
confessionem data sit materia sufficiens abso-
lutionis: tum tamen melius est petere certum
peccatum ex priori vita. 3. Si pœnitens non
potuerit vel noluerit fateri alia peccata præ-
terquam dubia. 4. Si dubites de dispositione
sufficiente pœnitentis jam confessi, v. g. an sin-
cerum dolorem vel propositum efficax habeat,
an integre sit confessus, eò quòd neget mortale,
quod probabiliter putas eum commisisse. 5.
Si dubites, an antea formam bene expresseris,
secundum dicta l. 6. p. 1. à n. 123. 6. Si dubites,
an pœnitens, qui confessus est, adhuc vivat. 7.
Si moribundus sit absolvendus, qui nunc nulla
possit dare signa doloris, uti dictum est à num.
1156. Ratio horum omnium est, quia in ultimis
duobus casibus exigit charitas, ut optimo mo-
do consulatur saluti proximi: in prioribus au-
tem, habet præterea pœnitens jus aliquod per
confessionem acquisitum ad absolutionem,
estque in possessione illius juris, quamdiu non
probatum esse incapax vel indignus, ergo talis
absolutio debet dari, qualis dari potest sine ir-
reverentia Sacramenti, quæ salvatur, si detur
conditionata, ergo. Rectè tamen addunt om-
nes, ut absolvere possis sub conditione de-
bere esse prudens dubium circa illa, quod etiam
dixi l. 6. p. 1. à n. 129.

§. 3. Si pœnitens afferat sola dubia venialia, 1771,
neque sit prudens timor de mortali, *Sporer* nu.

56. putat nequidem sub conditione absolven-
 dum, alioqui fore irreverentiam, cum nulla sit
 necessitas, nam si doleat de illis venialibus, re-
 mittentur per hunc dolorem & benedictio-
 nem Sacerdotis: si non doleat, malè daretur
 absolutio: Neque videtur pœnitens hîc habere
 jus ad absolutionem, eò quòd non det mate-
 riam certam aut necessariam. Alii tamen con-
 cedunt absolutionem sub conditione, uti dice-
 tur n. 1797. Quòd si lucrari deberet Indulgen-
 tias, rectè absolvitur sub conditione, ne forte
 illis privetur, cum probabile sit confessionem
 requiri inter opera pro Indulgentiis, uti di-
 ctum est n. 1414. De absolutione puerorum di-
 cam n. 1797. De absolutione rudium, à n. 1808.

1772. Q. 255. *Quid dicendum sit de illis Confessariis,*
qui cogunt pœnitentes, ut sibi tantum confiteantur.
 De illis rectè dicit Rayn. in Heter. Tom. 16. c. 1.
 pu. 9. n. 35. Ad invidiam, perinde ac sponsi, concu-
 piscunt: quas semel rexerunt animas, & ut apud
 alios peccata exonerent, graviter ferunt ac videntur
 insanire, quæ est indignissima, ut quàm mitissime di-
 cam, agendivatio. J. Sanch. d. 29. n. 4. ait, Sacer-
 Confessariorum non pauci tyrannicè in hoc sibi usur-
 pantes libertatem à Christo animabus exhibitam. Me-
 ritò Regula 20. Sacerdotum in Societate JESU
 dicit, Si quis uni confiteri solitus, ab eodem alium
 Confessarium adeundi facultatem petierit, vel eam
 petit à adierit, id sibi gratum esse Confessarius benignè
 ostendat. Et monent AA. communiter cum Bo-
 sco d. 7. s. 7. n. 172. Confessarios non debere
 arctare pœnitentes, quia quamvis sit valde ex-
 pediens semper uni confiteri, tamen relinquen-
 da est libertas, ne detur occasio sacrilegiis, cum
 infirmos pœnitentes sæpe pudeat aliquid fateri